

[Udenrigsministeren.]

store, at den lille Fabrikationsmængde, der fremstilles paa Kaas-Fabrikken, kun udgør en ganske beskedent Brøkdels deraf, ikke har nogen Betydning i Forhold dertil. Naar der er Betingelser for nu at udstede et meget større Antal Brunkulsattester, end der har været tidligere, er det, fordi der er Vanskeligheder ved at tilvejebringe Kul og Koks baade i England og ogsaa visse Vanskeligheder i Tyskland; tidligere, da saadanne Vanskeligheder ikke forelaa, vilde Attester til Brunkulsbriketter, hvis de var blevet benyttet, have bevirket Nedgang i vore Kulindkøb baade fra Tyskland og England og derigennem have trykket hele vor Handelssituation. Men nu ligger Handelssituationen saaledes, at det er forstandigt at udstede disse Attester. Derfor sker det nu.

Det ærede Medlem sagde i Formiddags, at det Krav, han og hans Meningsfæller maatte stille, var, at der overhovedet ingen Importbegrænsning skulde være for Tysklands Vedkommende. Han har føjet til nu her, at han ikke hermed vilde foretage noget, som skulde være ubekvemt eller ubehageligt over for England. Jeg maa da forstaa det saaledes, at det ærede Medlem tænker sig den Mulighed, at der ingen Importbegrænsning skulde være hverken over for England eller over for Tyskland. Jeg maa sige, at jeg ved ikke, hvorledes Fordeling af Attesterne og dermed Indkøb, som svarer til vore almindelige Handelsaftaler med England og Tyskland, da overhovedet skulde blive mulige, men jeg kan tilføje, at ganske bortset fra Forholdet mellem disse vore to største Markedslande har vi Handelsaftaler af gammel Karakter med nogle og tredive Stater, over for hvilke det vilde være utilstedeligt at anvende et helt andet System over for to bestemte Lande, end man anvender over for alle de andre, for ikke at tale om, at vi har særlige Aftaler med en hel Række Lande; saa vigtigt det engelske og det tyske Marked er, tror jeg ikke, man vil ønske fra dansk Side at isolere sig til udelukkende at handle med disse to Lande, og det vilde utvivlsomt være Resultatet, hvis man gik over til et saadant Brud paa hele det Aftalesystem, der gælder over for saa overmaade mange Stater.

Det ærede Medlem sagde, at saa længe man ikke havde opfyldt Kravet om ubegrænset Indførsel fra Tyskland, vilde der ikke blive Ro om den Sag. Nej, de ærede Medlemmer, der bliver ved at arbejde dermed gennem Pressen, gennem Taler og Møder af forskellig Art, kan naturligvis forhindre,

at der bliver Ro om disse Spørgsmaal. Men hvis de fortsætter dette Arbejde paa det uholdbare Grundlag, hvorpaa det nu har været gjort i saa lang Tid, vil de opnaa dette, at de vildleder den Del af Befolkningen, som har bevaret nogen Tiltro til dem, at de sætter ondt Blod mellem de forskellige Erhvervsgrupper i Danmark og derved vanskeliggør Løsningen af de Opgaver, der er svære nok i Forvejen, og endelig for det tredje, at de bringer de Forhandlinger, vi fører med vore store Markedslande, ind i en Atmosfære af Paastande og Rygter herhjemme i Danmark, der bidrager til at vanskeliggøre Forhandlingerne med de fremmede Stater. Derfor vil jeg bede det ærede Medlem, der jo tager paa alle de Spørgsmaal ud fra en saa stærk Overbevisning og et saa stærkt Ønske om at bidrage til at lette Landbrugets Vilkaar, ogsaa at yde sit Bidrag til, at denne grundløse Uro, som indtil dette Øjeblik har været holdt i Live, kommer til at forsvinde. I saa Fald vil det ærede Medlem gøre en nyttig Gerning.

Jeg har et Ord at sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fordi der i hans Udtalelser, saa vidt jeg forstod, forelaa en Misforstaaelse af mine Udtalelser i Eftermiddags. Det ærede Medlem sagde, at jeg med Hensyn til Forhandling med de andre nordiske Lande havde afvist Tanken om at tage Initiativet til saadanne Forhandlinger paa andet Omraade end det økonomiske. Jeg vil i denne Sammenhæng gerne sige dette, at det Samarbejde, der foregaar, er ingenlunde begrænset til det økonomiske Omraade. Det strækker sig til en Række politiske Omraader, hvor vi atter og atter drøfter vor fælles Stilling. Det ærede Medlem føjede til, at han ønskede ikke en Forhandling om et Forsvarsforbund, men vel en Forhandling om militære Spørgsmaal. Ja, hvis det ærede Medlem vil fastholde denne Deling, saa maa han ind under Begrebet militære Spørgsmaal føje f. Eks. de Neutralitetsregler, der for Tiden indgaaende drøftes mellem de nordiske Folk, de Flaadeaftaler, som England har stillet Forslag om over for os, og som vi ogsaa drøfter indbyrdes. Men jeg ved ikke, om det er den Slags Forhandlinger, det ærede Medlem tænker paa ved militære Spørgsmaal, sat i Modsetning til et Forsvarsforbund. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem muligvis ved „militære Spørgsmaal“ tænker sig dette, at man skulde være i Stand til at træffe Aftale om Tilrettelæggelse af militær Støtte paa visse Omraader, uden at dette blev ensbetydende med et Forsvarsforbund. Hvis det er Tilfældet, saa maa jeg tilstaa, at jeg